

تبعیض از زبان مجلسی‌ها

این کوه دماوند متعلق به ماست چون شما بچه هستید و می‌روید آنجا آتش روشن می‌کنید و خراب کاری می‌کنید. جنگل‌های گلستان هم همینطور. منابع معدنی نیز به همین شکل. درآمد نفت و گاز و غیره هم در اختیار ما باشد دست شما نمی‌دهیم که بروید با آن ماشین خارجی خرید و دور دور کنید! همه چیز مال ما باشد چون ما پدریم!

مشخص نیست ایشان که به تازگی و با رای اقلیت به کرسی نمایندگی مجلس رسیده‌اند چطور این اجازه را به خودشان می‌دهند که خود را قییم و والی ملت بدانند. گویی در آموزش‌های اولیه کلاس‌های مربوط به نمایندگی مجلس شورای اسلامی به ایشان یاد داده‌اند که نماینده خادم مردم است نه والی آنها. نماینده باید صدای مردم باشد نه آنکه در خدمت خفه کردن صدای مردم باشد. مردم سالاری سخت است و تحمل صدای مخالف نیز از آن سخت‌تر اما نماینده یک مردم حق ندارد بگوید من نماینده کسانی هستم که به من رای داده‌اند و بقیه مردم بروند سماع بکنند. چرا از گفتن این جمله ابا دارید که ما حق بیشتری نسبت به شما داریم؟ چرا کلمه تبعیض را به کار نمی‌برید؟ عصاره تمام سخنان آقای تقدلی دست آخر این معنی را می‌دهد که همه در برابر قانون یکی نیستند و مسئولان از مردم برتر هستند. این نگاه نوعی نژادپرستی است. آقای تقدلی حتماً در دروس حوزوی خوانده‌اند اما اگر به یاد نداشتند باید یادآوری کرد که آسوه‌های دین اسلام؛ پیامبر اعظم (ص)؛ حضرت علی (ع) هیچکس حق خودشان را از قانون بالاتر نمی‌دانستند. حضرت علی (ع) زمانی که بر سر اختلاف با یک یهودی نزد قاضی رفت ابتدا به وی گفت که او نباید مقام حکومتی وی را در امر قضاوت نظر بگیرد و باید عدالت را مدنظر داشته باشد. چطور است که آقای تقدلی و همفکران وی در قدرت تمامی این درس‌ها را از یاد برده‌اند؟ بله، قدرت و خودکامگی علت آن است و خواندن تاریخ و درس نگرفتن از آن این دور باطل را تا ابد ادامه می‌دهد.

امید محمودزاده ابراهیمی

اخیراً حجت‌الاسلام تقدلی نماینده خمینی‌شهر در مجلس در توجیه اینکه چرا مسئولان شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده حضور دارند اما به مردم چنین اجازه‌ای داده نمی‌شود، گفته است: «محدودیت نمی‌تواند یکسان باشد. همچنان که در یک خانواده محدودیت برای تمام اعضا یکسان نیست. پدر خانواده رمز کارت بانکی خودش را در اختیار فرزند خردسالش قرار نمی‌دهد. هر چند که امکان دارد که همسر خانواده یا فرزند بالغ و بزرگ‌تر خانواده این رمز بانکی را در اختیار داشته باشد. چرا که امکان دارد آن کودک با پول خانواده برود شکلات بخرد و با سرش کلاه بگذارد ولی بزرگ‌ترهای خانواده با آن کارت بانکی امور معیشتی خانواده را مدیریت می‌کنند. ورود مسئولان به شبکه‌های اجتماعی در راستای اهداف نظام است و اگر در این بین افرادی هستند که امروز مسئولیتی ندارند ولی در شبکه‌ها اجتماعی فعالیت می‌کنند به دلیل آن است که وابسته به نظام مدیریت جامعه هستند.» چه خوب که بالاخره پس از سال‌ها یک مقام مسئول به این سوال افکار عمومی در حد خود پاسخ داد تا متوجه بشویم که دقیقاً چرا از استفاده آزادانه فضای مجازی محروم هستیم. چون «بچه هستیم» و احتمال دارد گول بخوریم و کلاه سرمان بگذارند. این طرز تفکر اصلاً عجیب نبوده و ضعف اساسی آموزش و پرورش را در این چند دهه نشان می‌دهد که جوری ما را بار آورده که به عقیده آقای تقدلی بچه باشیم. به عقیده ایشان ملتی که قرار است دنیا را تکان بدهد و نوع سبک و روش خود را به دنیا عرضه کند؛ فقط یک بچه است که پدرش رمز کارت بانکی‌اش را به وی نمی‌دهد!

اما از جنبه دیگر هم که نگاه کنیم ملت ایران بچه هستند و هیچ حقی از آب و خاک و حیات پاک و ثروت زیرزمینی که متعلق به آنهاست ندارند؛ متلاً مسئولان می‌توانند بگویند

عکس: امین ارجمند

به مدیرعامل شدن یک سیرجانی. شاید حکایت از بغض چندین ساله‌ی مردم این شهر نسبت به اتفاقاتی است که تا به امروز در گل‌گهر رخ داده است. این موضوع را مقایسه کنید با واکنش‌های منفی در قبال انتشار یک ریپتاز که در یک حرکت تبلیغاتی عجیب، مدیرعامل سابق گل‌گهر را «شهروند افتخاری» سیرجان معرفی کرده بود. اگر چه در برخی تئوری‌های مدیریت شاخصه‌ی

مدیرعامل شدن یک سیرجانی، شاید حکایت از بغض چندین ساله‌ی مردم این شهر نسبت به اتفاقاتی است که تا به امروز در گل‌گهر رخ داده است. این موضوع را مقایسه کنید با واکنش‌های منفی در قبال انتشار یک ریپتاز که در یک حرکت تبلیغاتی عجیب، مدیرعامل سابق گل‌گهر را «شهروند افتخاری» سیرجان معرفی کرده بود. اگر چه در برخی تئوری‌های مدیریت شاخصه‌ی

تحلیلی پیرامون انتخاب مدیرعامل جدید گل‌گهر گل‌گهر و نیازی به نام «مدیریت بومی»

به دلیل رشد درآمدش و گذار ایران از اتکالی به «اقتصاد نفتی» با توجه به مسئله تحریم‌ها و کاهش شدید درآمدهای نفتی، در استراتژی‌های کلان‌کشوری به عنوان یک «سرمایه‌ملی» تعریف و تغییر وضعیت داد. در چنین حالتی عمدی درآمد گل‌گهر باید صرف پروژه‌های ملی و یا استانی بشود و تنها اندکی از سرمایه‌هایش در قالب بحث مسئولیت‌های اجتماعی و آن هم به صورت قطره‌چکانی، برای توسعه‌ی شهرستان سیرجان، در نظر گرفته شود. از همین رو و تا این واقعه به صورت پرتنگ وجود داشته باشد، مسیری هم که برای توسعه‌ی همه‌جانبه‌ی سیرجان طی می‌شود، راهی خیالی و زایدی توهم است که نتایج اجتماعی آن برای شهری کم‌باران که حتی آب‌های زیرزمینی‌اش نیز صرف به سرانجام رسیدن پروژه‌های صنعتی و معدنی شده است، از روز روشن‌تر است.

با وجود این، گرسنگی زیربافه و قحطی زیر خرمن، حق سیرجان و مردمان این شهر تاریخی و ثروتمند نیست. گل‌گهر پیش از آنکه به عنوان سرمایه‌ای ملی در نظر گرفته شود، متعلق به منطقه‌ی سیرجان است. روا نیست همه‌ی تبعات منفی معدن‌کاری و توسعه‌ی پروژه‌های صنعتی، هم‌چون مسایل «زیست‌محیطی»، «افزایش مخارج زندگی» و... سهم سیرجان باشد. ولی پای توزیع درآمدهای توسعه که به میان می‌آید با این استدلال که گل‌گهر متعلق به همه‌ی کشور است، سهمی اندک برای توسعه‌ی سیرجان در نظر گرفته شود.

این نگرش حتی در انتصاب مدیران ارشد گل‌گهر نیز تاثیر داشته است و همواره صندلی مدیرعاملی گل‌گهر در اختیار مدیران غیربومی گذاشته می‌شد. رویه‌ای که سرانجام تغییرکرد تا با تصمیم هیات‌مدیره‌ی گل‌گهر، سکان این شرکت به دست ایمان عتیقی از مدیران جوان اما باسابقه‌ی بومی سپرده شود. اقبال افکار عمومی

باستانی‌پاریزی در مقدمه‌ی کتاب فرهنگ‌عامیانه‌ی سیرجان، نوشته است: «برای سیرجان، گرسنگی واقعی و قحطی حقیقی آن روزی خواهد بود که معدن مس و معدن گل‌گهر تمام شود و ماده اولیه روغن نباتی و چسب او هو - از خارج نرسد و قنات‌ها هم سال‌هاست تکلیفش معلوم شده است، و این جمعیت عظیم مهاجر نانشاس حق‌شناس باقی بماند. در حالی که دیگر نه بافای باقی مانده است و نه خرمنی در کار هست...» برای شاعر تاریخ‌معاصر ایران که عشق به زادگاه در میان نوشته‌هایش موج می‌زد، استفاده از اصطلاحات «گرسنگی زیر بافه» (دسته‌ی علف یا محصول درو شده) و «قحطی در کنارخرمن» اشاره‌ای بود به توسعه‌ی بدون تعمق و شتابان صنعتی در سیرجان که حاصل آن شده؛ نابودی جامعه‌ی سنتی و جذب جمعیت وارداتی. سیاستی که به زبان حال، می‌گوید: «هر که خواهد گو بیا و، هر چه خواهد گو ببرا»

سیرجان امروز، یکی از مراکز مهم اقتصادی و معدنی ایران است. بیشترین ذخایر سنگ آهن خاورمیانه در دل خاک همین شهر مدفون شده و با آن شهری که احمدعلی‌خان وزیری، حدود ۱۵ سال پیش و در کتاب جغرافیای کرمان توصیف کرده، زمین تا آسمان توفیر دارد. به سبب به‌وجود آمدن «تمرکز سرمایه» و تبدیل شدن به یک شهر کاملاً صنعتی، مهاجرپذیر شده و اگر برخی شاخصه‌ها از جمله قیمت موادغذایی و قیمت زمین و مسکن را در نظر بگیریم، یکی از شهرهای «گران» ایران محسوب می‌شود. در یک کلام؛ شهر ثروتمندی است اما توسعه‌اش ناممکن است و آینده‌اش را انبوهی از معضلات ریز و درشت، تهدید می‌کند. از سوی دیگر و به دلیل تغییر هویت سیرجان به شهری «صنعتی»، اساس توسعه‌ی این شهر بر استفاده از منابع و سرمایه‌های منطقه‌ی معدنی و صنعتی «گل‌گهر» گذاشته است. شرکتی

جناب آقای

مهندس ایمان عتیقی

مدیریت محترم عامل
شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

ضمن سپاس از خداوند متعال؛

انتخاب شایسته جنابعالی را در جایگاه رهبری شرکت معظم گل‌گهر، به سهامداران ارجمند گل‌گهر که با اعتماد به یکی از رهبران کاریزماتیک و استراتژیست منطقه، بار دیگر توسعه، پویایی و رشد همه‌جانبه قلب تپنده صنعت فولاد کشور را سرعت بخشیدند، تبریک عرض می‌نمایم.

همچنین افق روشن تحول و پیشرفت صنعتی ۲۰۳۰ گل‌گهر را محضر شما و همچنین فعالان صنعت فولاد کشور و کلیه پرسنل حقیقی و حقوقی منطقه گل‌گهر تهنیت عرض می‌کنیم. خداوند یار و یاورتان باشد.

هیئت‌مدیره، مدیرعامل و کارکنان
شرکت صنایع فولاد کویان گهر

جناب آقای مهندس ایمان عتیقی

با کمال مسرت انتصاب شایسته جنابعالی که از خانواده معظم شهدا و از سرمایه‌های ارزشمند انسانی حوزه معدن و صنعت کشور می‌باشید را به عنوان مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر تبریک عرض می‌نمایم. موفق و سربلند باشید.

حاکسارپور، کانون بسیج هنرمندان سیرجان

خلاصه آگهی مزایده (نوبت دوم)

موقوفه حاج میرزا سعید با نظارت اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان سیرجان در نظر دارد ۳ قطعه زمین با کاربری مسکونی در اراضی سعیدآباد را از طریق آگهی مزایده کتبی با اعطای حق تملک اعیان به اجاره واگذار نماید. متقاضیان می‌توانند پیشنهادات خود را تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه ۹۹/۱۱/۰۷ در بلوار دکتر صادقی به اداره اوقاف و امور خیریه شهرستان سیرجان، دفتر موقوفه حاج میرزا سعید تحویل و رسید دریافت نمایند. جهت اطلاعات بیشتر به دفتر موقوفه حاج میرزا سعید مراجعه فرمایید. ۸۵۷ م.الف

احمدعلی سعیدنیا، وکیل متولی موقوفه حاج میرزا سعید

جناب آقای

مهندس ایمان عتیقی

با کمال مسرت و افتخار انتصاب شایسته جنابعالی به عنوان مدیرعامل شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر که بیانگر تعهد و کارآمدی، لیاقت و شایستگی‌های برجسته شما در صحنه‌های خدمت صادقانه به نظام و میهن اسلامی است را تبریک عرض نموده، سلامتی، پیروزی و توفیق جنابعالی را از درگاه ایزد منان آرزو نمودیم.

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سیرجان